

Sygn. akt I ACa 253/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2023 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSA Grzegorz Krężolek

Protokolant: Michał Góral

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 listopada 2023 r. w Krakowie

sprawy z powództwa J. P. (1)

przeciwko A. B. i D. N.

o zapłatę i ustalenie

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Nowym Sączu

z dnia 21 grudnia 2021 r., sygn. akt I C 50/18

- 1. oddala apelację;**
- 2. zasądza od powoda J. P. (1) na rzecz pozwanych A. B. i D. N. kwoty po 2.025 zł (dwa tysiące dwadzieścia pięć złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas uprawomocnienia się orzeczenia którym je zasądzono, do dnia zapłaty, tytułem kosztów postępowania apelacyjnego;**
- 3. przyznaje od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Nowym Sączu na rzecz adwokata J. W. (1) kwotę 4.050 zł (cztery tysiące pięćdziesiąt złotych) w tym podatek od towarów i usług, tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną powodowi z urzędu w postępowaniu apelacyjnym;**
- 4. kosztami sądowymi związanymi z postępowaniem apelacyjnym obciąża Skarb Państwa.**

Sygn. akt I ACa 253/22

UZASADNIENIE

J. P. (1), w ostatecznie sprecyzowanym żądaniu skierowanym przeciwko pozwany A. B. i D. N. , domagał się zasądzenia od nich solidarnie tytułem renty z tytułu zwiększonych potrzeb i ograniczenia możliwości zarobkowych, kwot po 300 zł miesięcznie, poczynawszy od dnia wniesienia pozwu, płatną z góry do dnia 10-go każdego kolejnego miesiąca wraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie w płatności którejkolwiek rat od dnia wymagalności do dnia zapłaty, a także solidarnego zasądzenia od pozwanych na jego rzecz zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w wysokości 79 200 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wydania wyroku do dnia zapłaty.

Wniósł również o ustalenie , iż pozwani będą ponosić odpowiedzialności za dalsze szkody mogące powstać w przyszłości za zdarzenia opisanego w wyroku Sądu Rejonowego w N., wydanego w sprawie (...).

Ponadto domagał się obciążenia przeciwników kosztami procesu.

Uzasadniając zgłoszone żądania podnosił , iż w dniu 3 grudnia 2011 r. został pobity przez pozwanych, za który to czyn zostali prawomocnie skazani wyrokiem Sądu Rejonowego w N. z dnia 29 maja 2012 r. w sprawie (...)

Powód od czasu pobicia do chwili obecnej odczuwa jego negatywne skutki na swoim zdrowiu, stale przyjmuje leki, co łączy się wydatkiem miesięcznym rzędu 210 zł. Powyższe leki jedynie uśmierzają silny ból twarzoczaszki, natomiast nie leczą jego schorzeń. J. P. (1) twierdził również , że wprawdzie strony zawarły przed Sądem Rejonowym w N. ugody, w postępowaniu prowadzonym z jego inicjatywy , oznaczonym sygnaturą (...), tym nie mniej po jej podpisaniu ujawniły się u niego nowe szkody w zdrowiu, mające związek z pobiciem i żądanie zadośćuczynienia ma wyrównać ten nowy uszczerbek.

A. B. w odpowiedzi na pozew w pierwszej kolejności wniósł, wobec zawarcia wskazanej wyżej ugody, o odrzucenie pozwu i obciążenie J. P. kosztami postępowania . Na wypadek nie podzielenia zarzutu formalnego, wniósł o oddalenie powództwa jako pozbawionego uzasadnionych podstaw.

Prawomocnym postanowieniem z dnia 26 marca 2018 r. Sąd Okręgowy odmówił odrzucenia pozwu argumentując, że zawarta pomiędzy stronami ugoda sądowa, w sprawie oznaczonej sygnaturą (...) Sądu Rejonowego w N., nie korzysta z przymiotu powagi rzeczy osądzonej, stosownie do art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. Jej podpisanie przez strony sporu [z uwagi na jej treść] może prowadzić do oddalenia powództwa albowiem uzasadnia zarzut powagi rzeczy ugodzonej.

Takie stanowisko Sądu skłoniło obu pozwanych aby w piśmie procesowym z dnia 17 kwietnia 2018r , domagać się oddalenia powództwa w całości z tej przyczyny, a także obciążenia powoda kosztami postępowania.

Argumentowali, iż na podstawie wskazanej ugody, w ramach której powód zrzekł się pozostałych roszczeń wynikających z następstw pobicia , zobowiązali się do zapłaty na rzecz poszkodowanego zadośćuczynienia za doznane krzywdy.

Ponadto twierdzili ,iż roszczenia obecnie zgłoszone przez J. P. powinny zostać oddalone w całości dlatego , że powód nie dowiódł , że pomiędzy jego aktualnymi problemami zdrowotnymi, a zdarzeniem z dnia 3 grudnia 2011 r. i następstwami mającego wówczas miejsce pobicia , można potwierdzić adekwatny związek przyczynowy, dający podstawę do uznawania , iż pozwani odpowiadają za zwiększone potrzeby i problemy z uzyskaniem pracy przez powoda.

W zakresie roszczenia kompensującego krzywdę oraz żądania ustalenia odpowiedzialności na przyszłość twierdzili, że poszkodowany opiera je na tych samych faktach, które powoływał w postępowaniu zakończonym zawarciem ugody.

Wyrokiem z dnia 21 grudnia 2021r Sąd Okręgowy w Nowym Sączu :

- zasądził od pozwanych A. B. i D. N. na rzecz powoda solidarnie kwotę 5000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21 grudnia 2021 roku do dnia zapłaty [pkt I],

- w pozostałym zakresie powództwo oddalił [pkt II],

- przyznał ze środków budżetowych Sądu Okręgowego w Nowym Sączu na rzecz adwokata J. W. (1), Kancelaria Adwokacka w N., ul. (...) kwotę 4428 zł w tym kwotę 828 zł podatku od towarów i usług, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu [III],

- nakazał pobrać od pozwanych A. B. i D. N. solidarnie na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Nowym Sączu kwotę 300 zł , tytułem opłaty od uwzględnionego roszczenia oraz kwotę 910,45 zł, tytułem części wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa[IV] oraz

-zasądził od powoda na rzecz pozwanych solidarnie kwotę 2538 zł, tytułem zwrotu części kosztów zastępstwa procesowego, odstępując w pozostałej części od obciążania powoda tymi kosztami[pkt V sentencji orzeczenia].

Sąd Okręgowy ustalił następujące fakty istotne dla rozstrzygnięcia:

Prawomocnym wyrokiem z dnia 29 maja 2012 r. Sąd Rejonowy w N. , w sprawie (...) uznał pozwanych A. B. i D. N., winnymi tego, że w dniu 3 grudnia 2011 r. w R. wspólnie i w porozumieniu dokonali pobicia J. P. (1), w ten sposób, że kopali go po całym ciele w wyniku czego powód doznał obrażeń ciała w postaci wieloodłamowego złamania żuchwy z przemieszczeniem, wybicia zęba 42, zwichnięcia zęba 41, perforacji błony bębenkowej lewego ucha , stłuczenia okolicy krzyżowej i głowy, które naruszyły prawidłowe funkcjonowanie organizmu na czas przekraczający 7 dni.

Sąd wymierzył pozwanym karę ośmiu miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 lata. Sąd zobowiązał również do częściowego naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz powoda przez każdego z oskarżonych kwot po 5500 zł.

W dniu 2 sierpnia 2013 r. poszkodowany złożył do Sądu Rejonowego w N. przeciwko sprawcom pobicia pozew w którym domagał się zasądzenia od nich solidarnie kwoty 74 999 zł , tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia oraz ustalenia że pozwani będą ponosić odpowiedzialność za dalsze szkody, jakie mogą powstać w przyszłości ze zdarzenia, do którego doszło 3 grudnia 2011 r. Sprawa ta toczyła się pod sygnaturą (...).

W trakcie ówczesnego postępowania , Sąd przeprowadził dowód z opinii Uniwersytetu (...) w L. w której biegli wskazali, że J. P. (1) w wyniku pobicia w dniu 3 grudnia 2011 r. doznał wieloodłamowego złamania żuchwy okolicy zębów 41/42 oraz 38 z przemieszczeniem odłamów kostnych, zwichnięcia zęba 41, utraty zęba 42 podczas urazu, częściowego odłamania brzegów siecznych w granicy szkliwa koron zębów 11, 21.

W Klinice (...) (...) Szpitala im. (...) w K. przeprowadzono zabieg operacyjny osteosyntezy złamania żuchwy z wykorzystaniem minipłytek.

Podczas operacji usunięto ząb 38 będący w szczelinie złamania i uniemożliwiający wykonanie prawidłowej repozycji oraz unieruchomienia odłamów kostnych.

Jego usunięcie należy uznać za mające bezpośredni związek z doznany urazem. Zdaniem biegłych wszystkie zabiegi oraz konsultacje przeprowadzone w warunkach szpitalnych jak również zlecone do wykonania w warunkach ambulatoryjnych były uzasadnione i wynikały z powstałych podczas pobicia obrażeń.

Po doznany w grudniu 2011 r. urazie pozostały zgłaszane przez pacjenta dolegliwości bólowe twarzy w okolicach żuchwy, niedoczulica skóry brody oraz zaburzenia zgryzu. Stwierdzone badaniem nieprawidłowości zgryzowe (przesunięcie linii pośrodkowej żuchwy w stronę prawą) mają nieznaczny wpływ na funkcję narządu żucia.

W ocenie wówczas opiniujących, nie ma wskazań do leczenia operacyjnego, ewentualnie można rozważać usunięcie minipłytek.

W dniu 29 lutego 2012 r. zakończono leczenie ambulatoryjne powoda, nie przepisując żadnych leków.

Po zakończeniu leczenia złamania żuchwy, brak było przeciwwskazań do podjęcia przez poszkodowanego pracy zarobkowej.

Na rozprawie w dniu 2 grudnia 2016 r. strony zawarły ugodę na mocy której A. B. i D. N. zobowiązali się do zapłaty na rzecz J. P. (1) kwot po 20 000zł., tytułem zaspokojenia wszystkich roszczeń dochodzonych w tym procesie, płatnych w

25 ratach. Powód równocześnie cofnął pozostałe roszczenia, zrzekając się ich, a strony sporu zgodziły się na wzajemne zniesienie kosztów postępowania.

Powód złożył zażalenie na postanowienie o umorzeniu postępowania w konsekwencji zawarcia ugody ale Sąd Okręgowy w Nowym Sączu oddalił je jako nieuzasadnione.

Z dalszej części ustaleń wynika , iż J. P. (1) po zakończonym leczeniu złamania żuchwy , co nastąpiło 29 lutego 2012 r., zgłaszał się do Poradni (...) (...) Szpitala (...) w K. – lecznictwo ambulatoryjne- z powodu dolegliwości bólowych lewego trzonu żuchwy. Porady te były udzielane w warunkach ambulatorium w dniach 27 lutego 2013 r., 13 lutego 2013 r., 7 maja 2015 r., 14 lipca 2015 r.

W badaniu fizykalnym stwierdzono kliniczne zgrubienie lewego jej trzonu , bez cech stanu zapalnego.

Podczas wizyty w dniu 14 lipca 2015 r. , badaniem fizykalnym, stwierdzono niewielką bolesność uciskową w rzucie górnej płytki prawego trzonu żuchwy. Wówczas powód nie wyraził zgody na usunięcie materiału zespalającego.

Także podczas wizyty powoda w dniu 22 czerwca 2018 r. stwierdzono powyższe nieprawidłowości.

W dniach od 26 lipca 2018 r. do 30 lipca 2018 r. J. P. (1) przebywał na Oddziale (...) (...) Szpitala (...) w K. z powodu ograniczonego zapalenia kości wokół materiału zespalającego w lewym kącie żuchwy.

W trakcie pobytu w szpitalu powodowi usunięto materiał zespalający złamanie tej jej części, wyrównano wyrost kostną i usunięto zgorzelinowy ząb, którego występowanie u powoda związane było z brakiem higieny jamy ustnej oraz dbałości o stan uzębienia przed pobicie.

To usunięcie pozostaje bez związku z następstwami pobicia w 2011r.

Zabieg był wykonany w znieczuleniu ogólnym, po którym J. P. otrzymywał leki przeciwbólowe, mógł odczuwać umiarkowane dolegliwości bólowe. Przez okres 30 dni po zabiegu , musiał zażywać jeden z leków z grupy przeciwzapalnych, niesterydowych. Z tej przyczyny mógł być niezdolny do pracy przez miesiąc.

Usuwanie materiału zespalający ostatecznie zakończono leczenie powoda w związku ze zdarzeniem z 3 grudnia 2011 r.

Sąd I instancji także ustalił ,że:

po zawarciu ugody w sprawie (...) Sądu Rejonowego w N., J. P. (1) podjął pracę w charakterze klauna, sprzedawał balony, związał się z J. W. (2) z którą ma dziecko, a którą poznał przez (...) za pośrednictwem(...)

Obecnie pozostaje w leczeniu wielu specjalistów: neurologa, reumatologa, ortopedy, dermatologa, psychiatry, ma problemy z alkoholem, leczył się odwykowo. Przed 2011 r. u powoda występowało nawykowe zwichnięcie lewego stawu barkowego , niedosłuch lewego ucha , a także , w wieku młodzieńczym - podejrzenie padaczki. Po pobicie doszło u niego do nawykowego zwichnięcia prawego barku

W 2017 r. J. P. (1) podjął studia architektoniczne na uczelni w N.. Studiował przez rok , po którym zrezygnował ze względu na operację prawego barku. Aktualnie nigdzie nie pracuje, rozstał się z dotychczasową partnerką, aktualnie pozostaje w związku z inną kobietą, nigdzie na stałe nie mieszka.

Z dalszej części ustaleń , w tym z przeprowadzonej w postępowaniu opinii Instytutu (...) (...) w K. wynika , iż opiniujący w całości potwierdzają wnioski opinii , które w postępowaniu przed Sądem Rejonowym w N. złożył Uniwersytet (...) w L. , w marcu i sierpniu 2016r.

Od stanu zdrowotnego powoda opisanego w tych opracowaniach , doszło tylko do takiej zmiany, iż J. P. (1) w 2018 r. usunięto zespolenie metalowe, wyrównano wyrost kostną i usuwając materiał zespalający fragmentu żuchwy, ostatecznie zakończono leczenie powoda w związku z urazem z 3 grudnia 2011 r.

Biegli z K. stwierdzili, że brak jest u niego jakichkolwiek nowych następstw zdrowotnych pobicia z 2011r., poza tymi, które Uniwersytet (...) w L. wskazał w wówczas przygotowanej opinii z roku 2016.

Stosowane przez powoda leki z grupy niesterydowych przeciwzapalnych (...) w połączeniu z lekiem osłaniającym błonę śluzową żołądka – (...) wynikać może z dolegliwości bólowych w przebiegu nawykowych zwichnięć lewego i prawego barku, czy dolegliwościami związanymi ze zmianami zwyrodnieniowymi kręgosłupa.

Stosowanie jednego z tych leków mogło być uzasadnione w okresie około 1 miesiąca po zabiegu usunięcia materiału zespalającego z żuchwy w 2018 r. Stosowanie preparatów witaminowych (...) w okresie od ostatnio wydanej opinii w 2016 r. uzasadnione było koniecznością suplementacji witamin w związku z zespołem zależności alkoholowej, która prowadzi do degradacji metabolicznej. Preparat (...) jest lekiem miejscowym stosowanym w grzybicy skóry, która nie jest następstwem pobicia. Leczenie stosowane po zabiegu zespolenia złamania nie spowodowało jakichkolwiek objawów dermatologicznych.

Jak także twierdził Instytut w swoim opracowaniu, J. P. (1) jest osobą z zaburzeniami osobowości, uzależnioną od alkoholu, a te zaburzenia jego funkcjonowania psychologicznego nie pozostają w związku z pobiciem. Brak podstaw do przyjęcia, że wystąpiły u niego zaburzenia stresowe, pourazowe, nie potwierdziły tego przeprowadzone badania psychologiczne i psychiatryczne.

W trakcie badania, poprzedzającego wydanie opinii, powód przyjął postawę symulacyjną polegającą na zgłaszaniu wyolbrzymionych, nieprawdopodobnych i dziwacznych objawów głównie somatycznych, ale też psychopatologicznych.

Ma zaburzenia osobowości, które nie są następstwem pobicia, jest impulsywny, ma trudności w relacjach społecznych, jest niedojrzały, prowokacyjny.

Jego aktualny poziom stresu jest typowy. Przejawia tendencje wzmocnienia i nasilania negatywnych odczuć, z tego powodu pobicie wywołało u powoda tzw. zespół adaptacyjny, który trwał do 6 miesięcy.

Ocenę prawną roszczeń powoda, które uznał za uzasadnione jedynie w niewielkim zakresie i tylko w odniesieniu do świadczenia wyrównującego krzywdę powoda uznaną za nową, w porównaniu z tą, która była przedmiotem roszczenia J. P. (1), objętego ugodą zawartą z pozwanymi w dniu 2 grudnia 2016r., przed Sądem Rejonowym w N. w sprawie (...), Sąd Okręgowy oparł na twierdzeniach i wnioskach, które można podsumować w następujący sposób:

a/ podstawą odpowiedzialności pozwanych jest przepis art. 415 k.c. w zw. z art. 441 § 1 k.c. Wobec D. N. i A. B. zapadł prawomocny wyrok co do popełnienia względem powoda przestępstwa pobicia w wyniku którego doznał obrażeń ciała i odpowiedzialność pozwanych została przesądzona tym orzeczeniem, którym w zakresie popełnienia przestępstwa na szkodę J. P. (1), na podstawie art 11 kpc, Sąd rozpoznający sprawę jest związany.

Pozwani potwierdzili swoją odpowiedzialność za wyrównanie szkód powoda wynikających z tego zdarzenia, zawierając z poszkodowanym ugodę w sprawie (...) przed Sądem Rejonowym w N., zobowiązując się w niej do zapłaty na jego rzecz zadośćuczynienia za doznaną na skutek pobicia krzywdę,

b/ powód ostatecznie identyfikował nową szkodę / krzywdę/ z faktem odbycia zabiegu chirurgicznego usunięcia zespolenia elementów uszkodzonej na skutek deliktu pozwanych żuchwy, na który nie powoływał się w poprzednio zakończonym ugodą postępowaniu. /do zabiegu usunięcia tych zespalających płytek doszło w lipcu 2018r./

Wbrew zarzutom pozwanych, zabieg usunięcia materiału zespalającego ma związek przyczynowy z pobiciem powoda, okoliczności te potwierdza złożona w obecnie prowadzonym postępowaniu opinia Instytutu (...) w K. oraz znajdująca się w aktach dokumentacja z Przychodni (...) w K., gdzie miał miejsce ten zabieg.

Jak wynika z wpisów w tej dokumentacji J. P. po zakończonym leczeniu złamania żuchwy zgłaszał się kilkakrotnie do przychodni, uskarżając się na dolegliwości bólowe lewego trzonu żuchwy. W badaniach fizykalnych stwierdzano kliniczne zgrubienie lewego trzonu tej części ciała, bez cech stanu zapalnego.

Podczas wizyty w dniu 14 lipca 2015 r. badaniem fizykalnym stwierdzono niewielką bolesność uciskową w rzucie górnej płytki prawego trzonu żuchwy. W tamtym czasie powód nie wyraził zgody na usunięcie materiału zespalającego. Także podczas jego wizyty w dniu 22 czerwca 2018 r., stwierdzono powyższe nieprawidłowości. Z tego tytułu J. P. (1) otrzymał skierowanie na leczenie szpitalne celem usunięcia materiału zespalającego, co miało miejsce w lipcu 2018 r.

Ta szkoda nie została objęta zawartą przez strony ugodą przed Sądem Rejonowym w N., gdyż z opinii Uniwersytetu (...) w L. sporządzonej w tamtym postępowaniu, wynikało, że nie ma wskazań do leczenia operacyjnego, ewentualnie można rozważać usunięcie minipłytek,

c/ powód w ramach zadośćuczynienia domagał się kwoty 79 200 zł, wiążąc to żądanie z nową krzywdą, która ujawniła się po dacie zawarcia przez strony ugody w sprawie (...).

Ze wskazanej opinii Instytutu wynika jednak, iż jedynie usunięcie powodowi materiału zespalającego w lipcu 2018 r. ma związek przyczynowy z pobiciem powoda, a zabieg usunięcia zakończył leczenie następstw urazów powstałych w wyniku zdarzenia z 3 grudnia 2011 r.

Zadośćuczynienie, o którym mowa w art. 445 § 1 k.c. ma na celu naprawienie szkody niemajątkowej wyrażającej się krzywdą w postaci cierpień fizycznych i psychicznych, Ustalając należną z jego tytułu kwotę, należy mieć na uwadze rodzaj obrażeń i rozmiar związanych z nimi cierpień fizycznych i psychicznych, konieczność korzystania ze wsparcia bliskich, a zadośćuczynienie powinno spełniać funkcję kompensacyjną.

Jak wynika z powołanej wcześniej opinii, zabieg usunięcia materiału zespalającego był przeprowadzony w znieczuleniu ogólnym, pobyt powoda w szpitalu trwał pięć dni. J. P. (1) w związku z nim mógł odczuwać umiarkowane dolegliwości bólowe. W okresie jednego miesiąca po usunięciu musiał zażywać jeden z leków z grupy niesterydowych przeciwzapalnych i w tym czasie mógł być niezdolny do pracy. Później już nie odczuwał żadnych następstw zabiegu.

Zdaniem Sądu I instancji wskazane okoliczności uzasadniają ocenę zgodnie z którą, kwotą właściwie rekompensującą krzywdę powoda za którą można przypisać odpowiedzialność sprawcom pobicia, jest 5 000zł,

d/ odwołując się do treści art. 444§2 kc, Sąd I instancji uznał, iż żądanie zasądzenia renty z tytułu zwiększonych potrzeb oraz utraty zdolności do pracy, jest nieuzasadnione w jakimkolwiek zakresie.

Powód na skutek pobicia nie utracił zdolności do pracy, nie zwiększyły się jego potrzeby, gdyż przedstawione przez niego w postępowaniu comiesięczne wydatki na leczenie nie mają związku przyczynowego ze zdarzeniem z grudnia 2011 r.. Ten brak podkreślili biegli w swojej opinii,

e/ podobnie brak jest dostatecznych podstaw do uwzględnienia ostatniego z żądań J. P. (1), ustalenia odpowiedzialności pozwanych za szkody, które mogą powstać w zdrowiu poszkodowanego w przyszłości.

Jak wynika z opinii Instytutu złożonej w postępowaniu rozpoznawczym, leczenie powoda mające związek ze zdarzeniem z grudnia 2011 r. zostało całkowicie zakończone usunięciem materiału zespalającego w lipcu 2018 r. i brak jest nowych podstaw, aby powód miał odczuwać dolegliwości bólowe.

Tym samym, w warunkach gdy powód nie powoływał żadnych innych okoliczności wskazujących na to, iż legitymuje się interesem prawnym w takim ustaleniu, także w tym zakresie jego powództwo, jako pozbawione podstaw, podlegało oddaleniu.

Podstawą rozstrzygnięcia o kosztach procesu były normy art. 100 kpc oraz art. 105 §2 i 102 kpc oraz 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Sąd Okręgowy szczegółowo opisał sposób rozliczenia pomiędzy stronami

kosztów procesu oraz obciążenia ich kosztami sądowymi związanymi z postępowaniem . Uwzględnił przy tym z jednej strony , iż J. P. (1) wykazał swoje roszczenie jedynie w zakresie 6% całości a z drugiej , iż korzystał w postępowaniu z całkowitego zwolnienia od kosztów sądowych.

Apelację od tego orzeczenia złożył tylko powód , obejmując jej zakresem punkt II jego sentencji i w jej wniosku domagał się wydania przez Sąd Odwoławczy wyroku reformatoryjnego , którym:

na jego rzecz zostanie przyznane od pozwanych solidarnie świadczenie rentowe w kwotach miesięcznych po 300 zł do 10 dnia każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat , począwszy od daty wymagalności tego roszczenia ,

Pozwani zostaną obciążeni solidarnym obowiązkiem zapłaty na rzecz skarżącego dalszej kwoty 74200 zł , tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wraz z ustawowymi odsetkami od daty wyroku do dnia zapłaty ,

Zostanie ustalona odpowiedzialność pozwanych na przyszłość za ewentualne szkody powoda związane z ze zdarzeniem szkodzącym [pobiciem] o ile takie ujawnią się . Ponadto obaj zostaną obciążeni solidarnym obowiązkiem zwrotu na rzecz powoda kosztów procesu i postępowania apelacyjnego.

Reprezentujący J. P. (1) z urzędu pełnomocnik – adwokat - domagał się przyznania na swoją rzecz , ze środków budżetowych Skarbu Państwa , wynagrodzenia za tę pomoc w postępowaniu apelacyjnym , wobec jego nie pokrycia przez zastępowanego w jakiegokolwiek części.

Środek odwoławczy został oparty na zarzutach :

- naruszenia prawa procesowego , w sposób mający dla treści kwestionowanego wyroku istotne znaczenie , a to :

a/ art. 233 §1 kpc, poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny zgromadzonych dowodów i zastąpienie jej oceną dowolną . W oparciu o tę nieprawidłowość Sąd I instancji, zdaniem skarżącego , nietrafnie nie ustalił , iż aktualny stan zdrowia powoda wynikając z następstw wypadku oraz zabiegu usunięcia zespołu żuchwy, nie pozwala mu na podjęcie jakiegokolwiek pracy zarobkowej , a w konsekwencji taki stan rzeczy nie usprawiedliwia dostatecznie zasadności jego roszczenia o przyznanie renty z tytułu zwiększonych potrzeb , ograniczenia możliwości zarobkowych oraz ograniczenia widoków powodzenia w przyszłości , w wymiarze miesięcznym , którego dochodził w postępowaniu.

Podnoszona wada procesowa spowodowała również , jak podnosił skarżący, zdaniem , iż Sąd niezasadnie nie ustalił rzeczywistego wymiaru krzywdy , której doznał , a ten błąd przełożył się na nieusprawiedliwione rzeczywistym wymiarem tego uszczerbku , określenie wysokości należnego zadośćuczynienia tylko na kwotę 5 000 złotych zamiast dochodzonej z tego tytułu sumy łącznej 79 200zł ,

b/ art. 189 kpc w zw. z art. 278 §1 i 233 §1 kpc , jako konsekwencji nieprawidłowej oceny Sądu I instancji , zgodnie z którą skarżący nie dowiódł interesu prawnego w ustaleniu odpowiedzialności pozwanych za przeszłe szkody , mogące powstać w jego zdrowiu , które będą miały swoje źródła w następstwach pobicia w 2011r. ,

- naruszenia prawa materialnego poprzez nieprawidłowe zastosowanie :

1/ art. 444 §2 kc wobec oddalenia żądania przyznania świadczenia rentowego mimo , iż istniały ku temu wystarczające podstawy faktyczne ,

2/ art. 445 §1 kc w zw. z art. 444§1 kc jako następstwa nieuzasadnionego określenia wysokości świadczenia wyrównawczego jedynie na poziomie 5 000 złotych mimo , iż suma ta nie spełnia, w sytuacji J. P. (1) kompensacyjnej funkcji zadośćuczynienia za doznaną przez niego krzywdę,

Odpowiadając na apelację pozwani domagali się jej oddalenia jako pozbawionej uzasadnionych podstaw oraz przyznania na swoją rzecz od skarżącego kosztów postępowania przed Sądem II instancji.

Rozpoznając apelację Sąd Apelacyjny rozważył :

Środek odwoławczy J. P. (1) nie jest uzasadniony i podlega oddaleniu.

Nie można bowiem uznać za zasadny żadnego z zarzutów na których opiera się jego konstrukcja.

Rozpoczynając ich ocenę od zarzutów procesowych wskazać na wstępie należy, że zarzut tego rodzaju jest uzasadniony jedynie wówczas, gdy spełnione zostaną równocześnie dwa warunki.

Strona odwołująca się do niego wykaże, że rzeczywiście sposób postępowania Sądu naruszał indywidualnie oznaczoną normę [normy] formalne. Jednocześnie nieprawidłowości te prowadziły do następstw, które miały istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia. Nieco inaczej kwestię tę ujmując, zarzut procesowy jest usprawiedliwiony jedynie wówczas, jeżeli zostanie dowiedzione, że gdyby nie potwierdzone błędy proceduralne Sądu niższej instancji, orzeczenie kończące spór stron miałooby inną treść.

Zważywszy na to generalium dodać jeszcze należy, że skuteczne postawienie zarzutu naruszenia art. 233 §1 kpc w postaci przekroczenia granic swobodnej oceny zgromadzonych dowodów [i ściśle z nim funkcjonalnie powiązanego zarzutu nieprawidłowości ustaleń faktycznych], wymaga od strony skarżącej wykazania na czym, w odniesieniu do zindywidualizowanych dowodów, polegała nieprawidłowość postępowania Sądu, w zakresie oceny i poczynionych na jej podstawie ustaleń.

W szczególności ma wykazać dlaczego obdarzenie jednych dowodów wiarygodnością czy uznanie, w odróżnieniu od innych, szczególnego ich znaczenia dla dokonanych ustaleń, nie da się pogodzić z regułami doświadczenia życiowego i [lub] zasadami logicznego rozumowania, czy też przewidzianymi przez procedurę regułami dowodzenia.

Nie oparcie stawianego zarzutu na tych zasadach, wyklucza uznanie go za usprawiedliwiony, pozostając dowolną, nie doniosłą z tego punktu widzenia polemiką oceną i ustaleniami Sądu niższej instancji.

/ por. w tej materii, wyrażające podobne stanowisko, powołane tylko przykładowo, orzeczenia Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2001, sygn. IV CKN 970/00 i z 6 lipca 2005, sygn. III CK 3/05, obydwa powołane za zbiorem Lex/

Dopóty, dopóki ocena przeprowadzona przez Sąd niższej instancji ocena mieści się w granicach wyznaczonych przez tę normę procesową i nie doznały naruszenia wskazane tam jej kryteria, Sąd Odwoławczy obowiązany jest ocenę tę, a co za tym idzie także wnioski z niej wynikające dla ustaleń faktycznych, aprobować.

To, w jaki sposób J. P. (1) motywuje zarówno zarzut wady oceny jak i nieprawidłowości ustaleń, wyklucza uznanie ich za usprawiedliwione w jakiegokolwiek części.

Skarżący ogranicza się do przeciwstawienia ocenie i ustaleniom Sądu Okręgowego własnej ich wersji, jego zdaniem poprawnej.

Nieprawidłowość sposobu postępowania Sądu w tych materiałach, zgodnie z argumentacją apelanta - sprawdza się do w istocie do tego, iż nie przyjął on wersji afirmowanej przez powoda

Już stwierdzenie takiego sposobu motywowania omawianych zarzutów wystarcza dla odparcia ich obu.

Zatem jedynie ma marginesie, dla zapewnienia kompletności wyводу, dodać trzeba, iż budując swoją argumentację, apelujący wybiera fragmenty depozycji własnych oraz świadków rekrutujących się z grona swojej najbliższej rodziny lub znajomych / matka powoda, jego poprzednia partnerka / przeprowadzając ich interpretację, w taki sposób aby usprawiedliwić własną ocenę - jako uzasadnionych - zgłoszonych w sprawie roszczeń. Przy tym zauważyć należy, że podjęty przez niego wybór dotyczy nie całości tych relacji w kontekście całości zgromadzonego w sprawie materiału procesowego [to kryterium oceny jest w zupełności w stanowisku skarżącego pominięte] a tylko ich dobranych

elementów. Ale nawet z nich , według kryteriów oceny, które Sąd ma obowiązek stosować nie wynikają wnioski , do których J. P. (1) odwołuje się , budując na nich weryfikowane zarzuty.

Uznanie ich za chybione na to następstwo , iż okoliczności , które Sąd Okręgowy uczynił podstawą faktyczną wydanego wyroku, jako poprawne w świetle materiału procesowego , a przy tym kompletne dla oceny roszczeń poddanych pod osąd , Sąd II instancji przyjmuje za własne .

W odwołaniu się do nich, bezzasadny jest również zarzut naruszenia art. 189 kpc.

Sąd meriti nie popełnił błędu uznając , że powód nie dowiódł , iż legitymuje się interesem prawnym w postulowanym przez siebie ustaleniu odpowiedzialności pozwanych na przyszłość. Wyrażając inne stanowisko J. P. (1) nie dostrzegł , że biegli Instytutu (...) z K. , który złożył w postępowaniu opinię , a opracowanie to nie zostało przez obecnie apelującego skutecznie podważone , wykluczyli możliwość zaistnienia w przyszłości takich następstw stając na stanowisku, iż z medycznego punktu widzenia proces leczenia następstw pobicia powoda przez pozwanych w grudniu 2011r., został w sposób trwały , ostateczny, zakończony zabiegiem usunięcia zespoleń żuchwy w lipcu 2018r , przeprowadzonym szpitalu im.(...) w K..

Brak jest wobec tego podstaw aby w sposób realny takie [kolejne] następstwa zdrowotne , powiązane kauzalnie z konsekwencjami zdarzenia szkodzącego przewidywać w przyszłości .

Już z tego powodu , żądanie ustalenia , które sformułował J. P. (1) jest niezasadne i trafnie , wbrew argumentom skarżącego , zostało przez Sąd I instancji oddalone. Stąd zarzut oparty na odmiennym zapatrywaniu nie mógł zostać podzielony.

Wskazać również należy , że jakkolwiek Sąd Najwyższy , także po zmianie kodeksu cywilnego dokonanego ustawą z dnia 16 lutego 2007r [DzU z 2007 Nr 80 poz. 538] w zakresie dotyczącym terminów przedawnienia roszczeń wynikających z deliktu i wprowadzeniu do porządku prawnego art. 442⁽¹⁾kc , nie wykluczył uprawnienia do skutecznego formułowania przez poszkodowanego takim zdarzeniem szkodzącym roszczenia o ustalenie odpowiedzialności jego sprawcy na przyszłość, tym nie mniej powiedzieć trzeba , że w przypadku J. P. (1) trudności dowodowe w zakresie wykazania nowej szkody , decydujące o interesie prawnym w takim ustaleniu, które mogłyby być za jego pośrednictwem uchylone, nie zostały przez powoda nawet w toku sporu wskazane na podstawie formułowanych przez niego w postępowaniu twierdzeń . Wobec tego , iż ustalenie tej treści nie zwalniałoby go od wykazywania w kolejnym postępowaniu samej [kolejnej] szkody ani związku przyczynowego pomiędzy następstwami pobicia a takim uszczerbkiem stanowi to dodatkowy argument za wyrażoną oceną o bezzasadności tego żądania.

Nie ma racji powód podnosząc zarzuty materialne.

Pierwszy z nich, kwestionujący sposób zastosowania przez Sąd Okręgowy art. 445 §1 kc w postaci zaniżenia wysokości przyznanego zadośćuczynienia za krzywdę , nie jest usprawiedliwiony dlatego , iż w oparciu o dokonane ustalenia faktyczne , nie można uznać , że Sąd niższej instancji dopuścił się takiego błędu.

Podnieść na wstępie oceny tego zarzutu należy , iż zmiana wysokości zadośćuczynienia na etapie postępowania apelacyjnego przez Sąd drugiej instancji jest możliwa tylko wtedy, gdy Sąd pierwszej instancji nie uwzględnił wszystkich okoliczności i czynników uzasadniających przyznane świadczenie albo niewłaściwie ocenił całokształt tych - należycie ustalonych i istotnych okoliczności- popełniając błąd dowolności.

Zmiana taka jest możliwa, gdy suma wyrównawcza przyznana z tego tytułu, właśnie na skutek wspomnianego błędu, będzie uznana za nie mającą cechy " kwoty odpowiedniej " w rozumieniu normy art. 445 § 1 k.c. dlatego, że została w sposób istotny zaniżona (lub zawyżona). Przy tym zakres tej nieprawidłowości musi być taki, że według kryteriów obiektywnych, pozostawienie wysokości świadczenia na dotychczasowym poziomie doprowadzi (niewątpliwie) do sytuacji w której uszczerbek poszkodowanego nie zostanie właściwie wyrównany , zważywszy na przede wszystkim kompensacyjną funkcję zadośćuczynienia dla którego ten przepis jest materialną podstawą. Przy spełnieniu tych

warunków, zmiana dokonywana przez Sąd odwoławczy jest przy tym dodatkowo limitowana. Ingerencja w granice ilościowe takiego świadczenia może dotyczyć tylko takiego jego zakresu, po dokonaniu której kwota zadośćuczynienia uzyska cechę " sumy odpowiedniej " w rozumieniu tego przepisu.

Te generalia , odniesione do faktów ustalonych w rozstrzyganej sprawie, nie pozwalają na uznanie , iż kwota 5 000zł zadośćuczynienia nie jest taką , która właściwie wyrównuje krzywdę J. p. (1) za której kompensatę są odpowiedzialni winni jego pobicia w 2011r obaj pozwani.

Przypomnieć bowiem trzeba , że w warunkach gdy uprzednio strony zawarły przed Sądem Rejonowym w N. ugodę, na podstawie której ustaliły wysokość świadczenia kompensacyjnego z tytułu krzywdy powoda, wynikającej z ówczesnie ujawnionych skutków tego zdarzenia szkodzącego. Co więcej , powód zrzekł się pozostałych roszczeń wynikających z tego oraz innych jego następstw w swoim zdrowiu.

Skoro tak , to przedmiotem oceny w obecnie prowadzonym postępowaniu były roszczenia wyrównawcze , które można kauzalnie - w granicach adekwatnego związku przyczynowego - powiązać jedynie z nową szkodą / krzywdą / powoda , łączącą się wprawdzie ze zdarzeniem szkodzącym sprzed kilkunastu lat ale jednak tylko taką , której strony ugody nie obejmowały zakresem tego aktu z 2 grudnia 2016r.

Takim nowym uszczerbkiem jakiego doznał powód była krzywda związana z koniecznością poddania się zabiegowi chirurgicznemu usunięcia zespołań metalowych uszkodzonej w pobiciu żuchwy , którą bezpośrednio po zdarzeniu leczono w ten właśnie sposób.

Jak wynika z ustaleń , zabieg został wykonany podczas pobytu powoda w szpitalu im (...) w K. w okresie od 26 – 30 lipca 2018r. Ból jaki temu zabiegowi towarzyszył / i wynikająca z niego niezdolność do pracy/ nie przekraczał - jak wynika z opinii biegłych Instytutu(...)z K. 30 dni , przy czym żadna inna dolegliwość zdrowotna , na które powoływał się powód w tym procesie, nie może zostać z nim z punktu widzenia medycznego , w sposób usprawiedliwiony, powiązana.

Gdy do tego dodać , iż jeszcze przed tym zabiegiem, stan żuchwy był przez J. P. (1) [ambulatoryjnie] konsultowany , albowiem odczuwał w związku ze zgrubieniem jej fragmentu dyskomfort, uznać należy , że kwota przyznana przez Sąd Okręgowy powodowi z tytułu krzywdy- przy określaniu której wziął pod uwagę wszystkie te okoliczności , nie jest ustalona nieprawidłowo , w tym w taki sposób aby Sąd Odwoławczy miał podstawę do apelacyjnej korekty jej wysokości w tym w szczególności do wymiaru postulowanego we wniosku środka odwoławczego.

Niezasadny jest również zarzut naruszenia przez Sąd Okręgowy art. 444 §2 kc pod postacią nieuzasadnionego nieprzyznania powodowi świadczenia rentowego.

Odwołując się po raz kolejny do dokonanych w postępowaniu ustaleń faktycznych , Sąd II instancji podziela stanowisko Sądu Okręgowego , iż J. P. (1) nie wykazał podstaw jego zasądzenia w jakimkolwiek zakresie.

Zważywszy , iż ocenie mogły być poddane z tego punktu widzenia jedynie następstwa nowej szkody , nie ma podstaw do uznania , iż zabieg chirurgiczny z ostatniego tygodnia 2018r., szczególnie w świetle wniosków opracowania eksperckiego z zakresu medycyny o jakim była mowa wyżej, mógł być źródłem długotrwałych , a tym bardziej trwałych następstw finansowych , których wyrównaniu służą świadczenia rentowe z tytułu zwiększonych potrzeb , ograniczenia lub utraty możliwości zarobkowych czy też redukcji widoków powodzenia poszkodowanego w przyszłości.

Podnoszone przez J. P. (1) w szczególności ograniczenie możliwości uzyskania zatrudnienia jakkolwiek być może realne nie może być przyczynowo powiązane z usunięciem zespołań części żuchwy, a tylko z tym zabiegiem może zasadnie zostać połączona odpowiedzialność odszkodowawcza A. B. i D. N..

Dlatego w uznaniu , iż żaden z zarzutów apelacyjnych nie jest uzasadniony , opartą na nich apelację powoda Sąd Apelacyjny , jako niezasadną oddalił , na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 445§1 i 444§2 kc oraz art. 189 kpc.

Rozstrzygając o kosztach postępowania apelacyjnego, Sąd II instancji zastosował art. 98 §1 i 3 kpc w zw. z art. 391 §1 kpc i wynikającą z tej normy, dla wzajemnego rozliczenia stron sporu z tego tytułu, zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy.

Kwota należna wygrywającym pozwany od przerywającego powoda, odpowiadając wynagrodzeniu reprezentującego ich w postępowaniu odwoławczym adwokata, została ustalona, zważywszy na wartość przedmiotu zaskarżenia, na podstawie §2 pkt 6 w zw. z §10 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia MS w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 [DzU z 2015 p[oz. 1800].

Kwota należna każdemu z nich została podzielona w częściach równych z uwagi na podzielny charakter tego świadczenia, i przyznana wraz z ustawowymi odsetkami na podstawie art. 98§1¹ kpc o których Sąd był obowiązany orzec z urzędu.

W warunkach, gdy powód przegrał ten etap sporu, wynagrodzenie dla reprezentującego go adwokata, zostało przyznane ze środków budżetowych Skarbu Państwa, na podstawie wskazanego wyżej aktu wykonawczego, przy czym w jego sumie ujęty został także należny podatek od towarów i usług.